

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 70Csp/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124285681
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Vašková
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6124285681.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Vaškovou v právnej veci žalobcu: F. Q. T., T.I..N., S.: XX XXX XXX, T.E.: Y. X, XXX XX P. - I., zast. Remedium Legal, s.r.o., sídlo: Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: I. T., V.. XX.XX.XXXX, P. E. XXXX/XX XXX XX P.-I., o zaplatenie 9.917,05 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom podaným v upomínacom konaní domáhal zaplatenia sumy 9.917,05 Eur s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 20.06.2023 medzi postupcom C. P. A. I. D. T., D..T., Y. O. P., Š. X/A, XXX XX P., S.N.: XXXXXXXX (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným v zmysle Zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 14.04.2022 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXX_SK_XXXXXXXX-P.-T. (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň postupca splnil všetky povinnosti v zmysle uvedených zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami Zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník k 02.11.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na

úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 10 181,71 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 9 917,05 EUR, z riadneho úroku vo výške 254,89 EUR, z úroku z omeškania vo výške 9,77 EUR, z poplatkov vo výške 0,00 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal nasledujúce úhrady: 0,00 EUR. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 12 034,89 EUR a žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 03.11.2022, t.j. dňom nasledujúcim po dni vyhlásenia mimoriadnej splatnosti.

2. Na výzvu súdu žalobca uviedol, že k uplatneniu práva podľa § 565 OZ došlo pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 15.07.2022 a predložil dôkazy týkajúce sa skúmania bonity.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 06.08.2024 platobný rozkaz sp. zn. XXUp/XXX/XXXX, ktorým vyhovel návrhu, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk. Následne žalobca navrhol pokračovanie v konaní voči žalovanému na príslušnom súde a vec bola postúpená tunajšiemu súdu.

4. Žalobu spolu s prílohami podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd doručil žalovanému a vyzval ho, aby sa do 15 dní písomne vyjadril k pripojenej žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k veci nevyjadril.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 05.09.2025, na ktorom sa nezúčastnila žiadna zo sporových strán, právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil.

6. Súd vykonal žalobcom navrhnuté listinné dôkazy, na základe ktorých zistil dole uvedený skutkový stav rozhodný pre právne posúdenie veci.

7. Banka ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúca v oblasti bankovníctva a žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzatvorili dňa 14.04.2022 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXX_SK_XXXXXXXX, na základe ktorej sa banka zaviazala poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 10.144,- Eur. Podmienky poskytnutia úveru boli stanovené nasledovne: výška úrokovej sadzby 6,90 % ročne, mesačná anuitná splátka 172,45 Eur, RPMN: 7,12%, počet splátok 72, poplatok za poskytnutie úveru 50,- Eur, celková čiastka: 12.420,02 Eur.

8. Listom zo dňa 16.09.2022 označeným ako Upomienka č. 3 - posledná výzva na úhradu záväzku, pôvodný veriteľ oznámil žalovanému, že eviduje voči nemu celkovú omeškanú čiastku vo výške 521,35 Eur, z toho istina 348,28 Eur, úroky 169,77 Eur, úroky z omeškania 4 Eur, poplatky 0 Eur a poistenie 0 Eur a vyzval ho na okamžitú úhradu najneskôr do 3 dní odo dňa doručenia výzvy s upozornením, že inak bude nútený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a vymáhať celú pohľadávku s príslušenstvom. K listu žalobca priložil aj obálku k zásielke s číslom I., podľa ktorej sa zásielka vrátila z dôvodu, že nebola prevzatá v odbernej lehote.

9. Listom zo dňa 02.11.2022 označeným ako Oznámenie o predčasnej splatnosti úveru a výzva na úhradu celého zostatku úveru - posledný pokus o zmier, adresovanom žalovanému, pôvodný veriteľ informoval žalovaného o tom, že žalovaný nedodrжал splátkový plán, pričom banka ho vyzvala písomnými výzvami na zaplatenie omeškaných platieb, banka preto využila svoje právo a úver sa stal splatným dňa 02.11.2022. K listu žalobca priložil aj obálku k zásielke s číslom I., podľa ktorej sa zásielka vrátila z dôvodu, že nebola prevzatá v odbernej lehote.

10. Na základe Zmluvy o odplatnom postúpení pohľadávok zo dňa 20.06.2023 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy voči žalovanému z pôvodného veriteľa na žalobcu. Listom zo dňa 22.06.2023 pôvodný veriteľ oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky zo zmluvy na žalobcu.

11. Listom zo dňa 07.03.2024 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu sumy 11.215,62 Eur.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.06.2024 (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 OZ sa ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 2 OZ sa za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

16. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 30.06.2024, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 OZ, v znení účinnom do 30.06.2024, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej ako „zákon č. 129/2010 Z.z.“) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

20. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.18aa)

21. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

22. Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu postúpenia, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

23. Vzhľadom na to, že v danom prípade ide o spor so slabšou stranou sporu - spotrebiteľský spor, súd podrobil ex offio prieskumu jednak samotnú Zmluvu, či neobsahuje neprijateľné podmienky a tiež, nakoľko žalobca nie je pôvodným veriteľom ale postupníkom, či boli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, a teda či žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia v spore.

24. Postupca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli medzi sebou zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Následne malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere z postupcu na žalobcu. Právna úprava platná a účinná v čase tvrdeného postúpenia pohľadávky vyžadovala, aby v prípade postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru buď nastal termín konečnej splatnosti uvedený v zmluve o úvere alebo došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti. V tomto prípade, bol termín konečnej splatnosti 13.05.2028, a teda ešte nenastal, preto súd skúmal, či bol dodržaný zákonný postup pre platné zosplatenie tejto pohľadávky, ktorý je upravený v ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ a dospel k záveru, že tieto podmienky splnené neboli. Podľa označených ustanovení môže dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru len vtedy, ak dlžník je v omeškaní so splátkou po dobu 3 mesiacov, pričom veriteľ ho vyzve na jej úhradu v lehote nie kratšej ako 15 dní s upozornením, že inak vyhlási úver za predčasne splatný. Zároveň musí byť preukázané, že tak výzva podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ako aj vyhlásenie predčasnej splatnosti podľa ust. § 565 OZ boli dlžníkovi doručené alebo sa aspoň dostali do sféry jeho dispozície. Oba právne úkony musia byť kvalifikované a určité, aby bolo zrejmé, čo ním veriteľ sleduje. Žalobca v návrhu netvrdil nič o tom, ako splnil pôvodný veriteľ svoju povinnosť podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Súčasťou spisu je list zo dňa 16.09.2022 označený ako Upomienka č. 3 - posledná výzva na úhradu záväzku, ktorým pôvodný veriteľ oznámil žalovanému, že eviduje voči nemu celkovú omeškanú čiastku vo výške 521,35 Eur, z toho istina 348,28 Eur, úroky 169,77 Eur, úroky z omeškania 4 Eur, poplatky 0 Eur a poistenie 0 Eur a vyzval ho na okamžitú úhradu najneskôr do 3 dní odo dňa doručenia výzvy s upozornením, že inak bude nútený vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a vymáhať celú pohľadávku s príslušenstvom. Ďalej je súčasťou spisu list zo dňa 02.11.2022 označený ako Oznámenie o predčasnej splatnosti úveru a výzva na úhradu celého zostatku úveru - posledný pokus o zmier, adresovaný žalovanému, ktorým pôvodný veriteľ informoval žalovaného o tom, že žalovaný nedodrжал splátkový plán, pričom banka ho vyzvala písomnými výzvami na zaplatenie omeškaných platieb, banka preto využila svoje právo a úver sa stal splatným dňa 02.11.2022. Ak by aj súd posúdil predmetné listy z hľadiska obsahu ako výzvu podľa ust. § 53 ods. 9 OZ a oznámenie podľa ust. § 565 OZ, tieto nemajú zákonné náležitosti, teda pôvodný veriteľ neinformoval žalovaného o tom, že je v omeškaní s 1 konkrétnou splátkou po dobu 3 mesiace a pokiaľ nedôjde k úhrade tejto konkrétnej splátky, bude oprávnený pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru. Predmetný list zo dňa 16.09.2022 ani list zo dňa 02.11.2022 neobsahujú konkrétne označenie splátky, s ktorou má byť žalovaný v omeškaní po dobu 3 mesiacov. Vo výzve zo dňa 16.09.2022 pôvodný veriteľ požadoval úhradu sumy 521,35, a to okamžite najneskôr do 3 dní s tým, že v opačnom prípade bude požadovať splatenie celého poskytnutého úveru s príslušenstvom. Výška splátky podľa zmluvy pritom bola 172,45

Eur. Je teda zrejme, že pôvodný veriteľ nielenže nešpecifikoval konkrétnu splátku, s ktorou bol žalovaný v omeškaní po dobu 3 mesiacov a ktorej úhradou by bolo možné predísť zosplatneniu úveru, ale navyše podmieňoval nezosplatnenie úveru kumulatívnou sumou prevyšujúcou hodnotu jednej splátky a úhradu požadoval okamžite, teda bez poskytnutia lehoty 15 dní. Rovnako v liste, ktorým oznámil, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pôvodný veriteľ neoznačil konkrétnu splátku, pre omeškanie s ktorou sa tak stalo. Veriteľ musí vedieť, pre omeškanie s úhradou ktorej konkrétnej splátky vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a nie je úlohou súdu hádať, o ktorú splátku sa jedná. Žalobca síce na výzvu súdu uviedol, pre nesplnenie ktorej splátky malo dôjsť k uplatneniu práva podľa § 565 OZ, avšak takéto určenie v písomnom podaní nemôže napraviť nedostatok tejto náležitosti vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ alebo v oznámení podľa § 565 OZ. Súd v tejto súvislosti ďalej uvádza, že určenie konkrétnej splátky má význam nielen z hľadiska posúdenia, či boli splnené podmienky pre mimoriadne zosplatnenie úveru, ďalej možného premlčania nároku ale aj pre posúdenie, či je zachované časové hľadisko uvedené v ust. § 565 OZ, podľa ktorého môže veriteľ použiť právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Rovnako ani v jednej výzve nebol žalovaný upozornený na možnosť postúpenia pohľadávky z banky na tretiu osobu. Súd k náležitostiam výzvy podľa ust. § 53 ods. 9 OZ a ust. § 565 OZ poukazuje na nedávne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 1. 2024, sp. zn. 5Cdo/2/2023, v ktorom najvyšší súd judikuje, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh...“. A ďalej na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2025 pod por.č. 34: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“.

25. Vzhľadom na uvedené tak súd dospel k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nebolo platné, preto nebolo možné postúpiť pohľadávku na žalobcu. S poukazom na záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu už síce nebolo potrebné skúmať prípadné neprijateľné podmienky zmluvy, keďže už samotný záver súdu o nedostatku legitímácie postačuje pre zamietnutie žaloby. Napriek uvedenému, súd podrobil zmluvu súdnemu prieskumu a dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje zákonné náležitosti, resp. tieto nie sú uvedené správne. Konkrétne ide o náležitosti RPMN a celková výška úveru. Zo zmluvy vyplýva: výška úveru 10.144,- Eur, výška úrokovej sadzby 6,90 % ročne, mesačná anuitná splátka 172,45 Eur, RPMN: 7,12%, počet splátok 72, poplatok za poskytnutie úveru 50,- Eur, celková čiastka: 12.420,02 Eur. Súd dospel k záveru, že je nesprávne uvedená celková výška úveru, nakoľko je v nej zahrnutý aj poplatok za poskytnutie úveru. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej v dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN. Napr. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7Cdo/106/2022 skonštatoval: „V dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o náklad, nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, pretože dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje celkový náklad úveru pre spotrebiteľa do celkovej výšky úveru, bude podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. Navýšenie celkovej výšky úveru o náklady má zároveň aj ten následok, že sa bude úročiť nielen poskytnutý úver, ale aj náklad, tým pádom dôjde k zvýšeniu celkovej splatnej čiastky a mení sa tým výška hlavného predmetu zmluvy. Za tohto stavu bol preto správny záver súdov nižších inštancií, že úverová zmluva neobsahuje správne údaje v zmysle § 9 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa a rovnako správne uplatnili aj sankciu za porušenie tejto povinnosti v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona.“. S poukazom na uvedené tak má súd za to, že poskytnutý úver je podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, trovy konania mu však v priebehu konania nevznikli (nebol právne zastúpený, neplatil súdne poplatky). Súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Cdo/5/2017, v ktorom tento uviedol nasledovné: „Dovolací súd považuje za potrebné dodať, že princípu rozumnosti v práve (princíp „zdravého rozumu“) chrániaceho hodnotu racionality, vyvoditeľného z idey právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, a tiež princípu efektivity vyplývajúceho z čl. 17 CSP, nezodpovedá taká interpretácia a aplikácia ustanovenia

§ 262 ods. 1 a 2 CSP, výsledkom ktorej je rozhodnutie súdu obsahujúce výrok, že strana sporu má nárok na náhradu trov konania, hoci je v čase rozhodovania súdu zrejmé, že jej žiadne trovy nevznikli a už ani vzniknúť nemôžu, a tiež následné rozhodnutie súdu obsahujúce výrok, že strana sporu je povinná zaplatiť druhej strane náhradu trov konania vo výške 0,00 €. Takéto výroky sú za danej situácie rozporné a nerešpektujúce zásadu podľa ktorej z nemožného právo (nárok, záväzok) nevznikne, resp. že k nemožnému sa neprihliada (impossibilium nulla obligatio est - nemožné nezakladá záväzok - D 50, 17 185 - Celsus). Odporujú zároveň všeobecnému poznaniu, že „z ničoho nič nevznikne“ (Lukretius). Navyše rozhodnutie súdu ukladajúce povinnosť plniť, ktoré je v skutočnosti rozhodnutím o uložení povinnosti neplniť (resp. rozhodnutie ukladajúce povinnosť plnenia a zároveň neplnenia), oslabuje autoritu súdov a dôveryhodnosť výkonu súdnictva.“ Z toho dôvodu súd žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.